

Lp.	Numer normy	Tytuł normy	Data ustalenia normy
1	55/F—78265	Okucia meblowe. Złącza śrubowe wpuszczane zwykłe.	28 czerwca 1955 r.
2	55/M—77241	Wanna kąpielowa dziecięca z blachy stalowej emaliowana.	6 lipca 1955 r.
3	55/M—77242	Stojak do wanny kąpielowej dziecięcej z rur stalowych lakierowany.	6 lipca 1955 r.
4	54/N—53200	Przyrządy antropometryczne. Antropometry składane. Wymagania techniczne.	13 listopada 1954 r.

§ 2. Zatwierdza się jako normę państwową (PN) zalecaną na całym obszarze Państwa normę PN/N-03001 „Statystyczna kontrola jakości. Odbiór towarów według oceny alternatywnej”, ustaloną przez Polski Komitet Normalizacyjny w lutym 1951 r.

§ 3. Od dnia wejścia w życie rozporządzenia nie wolno produkować przedmiotów objętych normami wymienionymi w § 1 przeznaczonych do obrotu, nie odpowiadających tym normom.

§ 4. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do wyrobów przeznaczonych na eksport w tym przypadku, gdy zamawiający stawia inne warunki.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1956 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. M. Lesz

229

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 16 sierpnia 1955 r.

w sprawie regulowania oczek sieci rybackich i wymiarów ryb.

Na podstawie art. 1 dekretu z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. Nr 84, poz. 586) oraz w związku z art. 2 ustawy z dnia 22 września 1946 r. o ratyfikacji konwencji w sprawie regulowania oczek sieci rybackich i wymiarów ryb, podpisanej w Londynie dnia 5 kwietnia 1946 r. (Dz. U. Nr 61, poz. 338), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie dotyczy obszaru wód położonych w tych częściach Oceanu Atlantyckiego i Arktycznego oraz mórz do nich przyległych, które leżą na północ od 48° północnej szerokości geograficznej i pomiędzy 42° zachodniej długości geograficznej i 32° wschodniej długości geograficznej, lecz z wyłączeniem Morza Bałtyckiego i Beltów, leżących na południe i wschód od linii przeprowadzonych od Hasenore Head do Gniben Point, od Korshage do Spodsbjerg i od Gilbjerg Head do Kullen.

§ 2. Statkiem rybackim w rozumieniu rozporządzenia jest każdy polski statek:

- 1) zatrudniony przy połowach ryb morskich lub innych czynnościach rybołówczych,
- 2) użyty całkowicie lub częściowo do przewozu ryb morskich, na obszarze wód wymienionych w § 1.

§ 3. 1. Zabrania się używania lub posiadania na pokładzie przez statki rybackie włoku, niewodu lub innej sieci ciągniętej lub holowanej po dnie albo blisko dna morza, która ma oczka w jakiegokolwiek swej części o wymiarach mniejszych, niż wyszczególnione w ust. 2 i 3.

2. Najmniejszy wymiar oczek sieci, które statki rybackie posiadają na pokładzie lub używają na obszarze wód wymienionych w § 1, z wyłączeniem wód określonych w ust. 3, powinien być taki, że gdy sieć będzie mokra, a oczko wyciągnięte po przekątni wzdłuż sieci, przejdzie przez nie z łatwością płaski przyrząd do mierzenia grubości 2 mm i szerokości:

- 1) 75 mm — jeżeli chodzi o włoki w okresie do dnia 5 kwietnia 1956 r.,
- 2) 80 mm — jeżeli chodzi o włoki od dnia 6 kwietnia 1956 r. oraz inne sieci ciągnięte lub holowane po dnie albo blisko dna morza,

3) 70 mm — jeżeli chodzi o niewody.

3. Najmniejszy wymiar oczek sieci, które statki rybackie posiadają na pokładzie lub używają na wodach położonych na północ od 66° północnej szerokości geograficznej i na wschód od południka Greenwich oraz na wodach islandzkich pomiędzy równoleżnikami 68° i 62° północnej szerokości geograficznej i pomiędzy południkami 28° i 10° zachodniej długości geograficznej — powinien być taki, że gdy sieć będzie mokra, a oczko wyciągnięte po przekątni wzdłuż sieci, przejdzie przez nie z łatwością płaski przyrząd do mierzenia grubości 2 mm i szerokości:

- 1) 110 mm — jeżeli chodzi o włoki i inne sieci ciągnięte lub holowane po dnie albo blisko dna morza,
- 2) 100 mm — jeżeli chodzi o niewody.

§ 4. 1. Zabrania się używania przez rybackie statki łowiące jakiegokolwiek urządzeń powodujących zapchanie lub zmniejszenie oczek w inny sposób w którejkolwiek części sieci, do których stosuje się § 3.

2. Doczepianie do dolnej części matni jakiegokolwiek płótna, sieci lub innego materiału celem zabezpieczenia lub zmniejszenia jej zużycia i podarcia nie będzie uważane za przekroczenie przepisów rozporządzenia.

§ 5. 1. Zabrania się zatrzymywania przez statki rybackie niżej wymienionych gatunków ryb, o ile długość ich mierzona od początku głowy do najdłuższego końca płetwy ogonowej wynosi mniej niż:

1) u dorsza albo wątlusza (<i>Gadus callarias</i>)	— 30 cm
2) u łupacza albo płamiaka (<i>Gadus aeglefinus</i>)	— 27 "
3) u morszczuka (<i>Merluccius merluccius</i>)	— 30 "
4) u gładzicy (<i>Pleuronectes platessa</i>)	— 25 "
5) u szkarłacy (<i>Glyptocephalus cynoglossus</i>)	— 28 "
6) u złocicy (<i>Microstomus kitt</i>)	— 25 "
7) u soli (<i>Solea solea</i>)	— 24 "
8) u skarpia albo turbota (<i>Scophthalmus maximus</i>)	— 30 "
9) u nagłada (<i>Scophthalmus rhombus</i>)	— 30 "
10) u smuklicy (<i>Lepidorhombus whiff</i>)	— 25 "

- 11) u witlinka albo merlana (*Gadus merlangus*) — 20 cm
 12) u zimnicy (*Pleuronectes limanda*) — 20 „

2. Ryby z gatunków wymienionych w ust. 1 posiadające wymiary mniejsze, niż podane w tym ustępie dla każdej ryby, zwane dalej niewymiarowymi, muszą być natychmiast po złowieniu wrzucone do morza; mogą być zatrzymane na pokładzie tylko dla celów zarybienia innych terenów połowów.

§ 6. Statki rybackie połowiące makrele, ryby śledziowate, stynki, węgorze, ostrosze, krewetki, raczki, homarze lub mięczaki mogą posiadać na pokładzie i używać sieci, których oczka mają wymiary mniejsze, niż przewidziane w § 3, pod warunkiem:

- 1) że narzędzia rybackie używane przez te statki do połowów którejkolwiek z tych ryb nie będą użyte do połowów innych gatunków ryb,
- 2) że ryby niewymiarowe określone w § 5 ust. 2, złowione takimi narzędziami, będą mogły stanowić nie więcej niż 10% wagi każdego pełnego ładunku lub jego części nie przeznaczonego do spożycia przez ludzi pod postacią ryby,
- 3) że jakakolwiek nadwyżka ryb niewymiarowych określonych w § 5 ust. 2, złowionych takimi narzędziami, ponad stopę procentową ustaloną w pkt 2 powinna być wrzucona do morza natychmiast po złowieniu.

§ 7. Zabrania się, poza przypadkiem przewidzianym w § 6 pkt 2, przewożenia, wyladowywania na ląd, jak również sprzedaży, wystawiania lub oferowania na sprzedaż ryb niewymiarowych określonych w § 5 ust. 2, niezależnie od tego, czy ryby te są całe, czy też mają usunięte głowy lub inne części.

§ 8. 1. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą czynności rybołówczych wykonywanych dla celów badań naukowych ani ryb złowionych w czasie takich czynności z zastrzeżeniem, że ryb w ten sposób złowionych nie wolno sprzedawać, wystawiać lub oferować na sprzedaż.

2. Czynności rybołówcze określone w ust. 1 powinny być wykonywane na podstawie wydanego przez właściwy urząd morski zaświadczenia stwierdzającego ich naukowy charakter.

§ 9. Za naruszenie przepisów rozporządzenia oraz zarządzeń na jego podstawie wydanych właściwe urzędy morskie wymierzają kary przewidziane w art. 2 dekretu z dnia 3 listopada 1936 r. o regulowaniu połowów ryb morskich (Dz. U. Nr 84, poz. 586).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: w z. P. Stolarek

K O M U N I K A T

w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w 1956 r.

I. Powołując się na pismo okólne Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1954 r. w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego (Monitor Polski Nr A-82, poz. 956) Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów podaje do wiadomości, iż w 1956 r. władzom i instytucjom objętym budżetami centralnym i terenowymi nadal przysługiwać będzie bezpłatna prenumerata Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego na podstawie rozdzielników ministerstw i urzędów centralnych zatwierdzanych przez Urząd Rady Ministrów.

Ponieważ w licznych przypadkach ilość obecnie wysyłanych egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego przekracza istotne potrzeby jednostek, co powoduje marnotrawstwo papieru, zbędne koszty wysyłki itp., należy poddać obecnie obowiązujące rozdzielniki bezpłatnej prenumeraty szczegółowej analizie pod kątem użyteczności i możliwie najdalej idącej oszczędności, a następnie nadesłać zrewidowane rozdzielniki na 1956 r. do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w terminie do dnia 30 września rb.

Wnioski o bezpłatną prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego zawierające proponowane rozdzielniki na 1956 r. i uwzględniające potrzeby własne oraz wszystkich podległych jednostek objętych budżetami centralnym i terenowymi, z wyłączeniem jednostek wchodzących w skład prezydiów rad narodowych, powinny być zgłaszane centralnie przez ministerstwa i centralne urzędy, a nie oddzielnie przez każdą poszczególną jednostkę. Dla prezydiów rad narodowych wszystkich stopni i ich organów rozdzielniki powinny być sporządzane przez prezydium wojewódzkich rad narodowych i kierowane bezpośrednio do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Przypomina się jednocześnie o konieczności zawiadamiania Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów we właściwym czasie o wszelkich zmianach nazw i adresów powstałych w jednostkach objętych rozdzielnikami bezpłatnej prenumeraty w ciągu roku abonamentowego.

II. Przedsiębiorstwa i jednostki pozostające na rozrachunku gospodarczym oraz inni abonenci otrzymywać będą w 1956 r. Dziennik Ustaw i Monitor Polski na podstawie opłaconej prenumeraty według następującego cennika:

	Dziennik Ustaw bez załączników	Dziennik Ustaw z załącznikami	Monitor Polski
prenumerata roczna	zł 45.—	zł 60.—	zł 45.—
„ półroczna	„ 27.—	„ 36.—	„ 27.—

W formie załączników do Dziennika Ustaw, opatrzonych odrębną numeracją stron, publikowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych. Celem uniknięcia kosztów i zbędnego zużycia papieru prenumeratę załączników powinny zgłaszać tylko jednostki, którym załączniki są istotnie potrzebne.

Opłata prenumeraty za okres roczny i za I półrocze 1956 r. powinna nastąpić w czasie możliwie najkrótszym, nie później jednak niż 30 listopada rb.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie. Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Wpłaty za prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego należy dołonywać na konto Narodowego Banku Polskiego Oddział VIII Miejski — Warszawa Nr 1532-91-5 — cz. 2, dz. 5, rozzd. 19. Na odcinku wpłaty należy podać dokładny adres wysyłkowy (nazwa i numer urzędu pocztowego, powiat, ulica, nr domu, nr skrytki pocztowej), ilość egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego i czasokres prenumeraty.

Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.